U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **D. G.**, zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2020, čj. MV-76832-4/OAM-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2022, čj. 4 A 28/2022-29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se 14. 2. 2022 dostavil do Přijímacího střediska Zastávka a požádal o mezinárodní ochranu. Nepředložil žádný cestovní doklad a panovalo podezření, že na území České republiky pobývá neoprávněně.

[2] Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímací středisko cizinců Zastávka (dále „správní orgán I. stupně“), následně žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o pobytu cizinců“), uložila správní vyhoštění a stanovila dobu tří let, po niž cizinci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl.

[3] Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), již soud zamítl. Městský soud nejdříve na rámec žalobních bodů posuzoval, zda je možné s žalobcem jako s žadatelem o mezinárodní ochranu vést řízení a o

správním vyhoštění. Jelikož šlo o nadbytečné úvahy a stěžovatel proti nim nebrojí ani v kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud je pro tuto nadbytečnost nerekapituluje.

[4] K žalobním námitkám pak městský soud vyložil, že žalobce v řízení o správním vyhoštění neuvedl žádné věrohodné skutečnosti nasvědčující tomu, že by ve vlasti mohl být podroben zacházení v rozporu s čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). V těsné časové blízkosti vypovídal v řízení o správním vyhoštění a v řízení o udělení mezinárodní ochrany, přičemž jeho tvrzení obsahují velice vážné rozpory [zda byl, či nebyl odsouzen za terorismus, odlišně popisoval své potíže s policií po akcích Lidově demokratické strany (dále také jako „HDP“), rozporně se vyjadřoval k okolnostem vystavení svého občanského průkazu, o dokončeném vzdělání i své pracovní činnosti]. Správní orgány proto posoudily řádně možnost vycestování žalobce. Přísluší sice ke kurdskému etniku, avšak případné problémy lze řešit vnitřním přesídlením. Co se týče členství ve straně HDP, vzaly za věrohodné pouze to, že byl jejím řadovým členem, kterému ale podle shromážděných podkladů a na jejich základě vydaného závazného stanoviska Ministerstva vnitra (§ 179 zákona o pobytu cizinců) nehrozí skutečné nebezpečí.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti připomíná, že je Kurd, navíc člen Lidově demokratické strany. V dubnu a květnu 2022 provedla turecká policie razie v bydlišti stěžovatelovy rodiny v Turecku, během nichž byli její členové napadání. Stěžovatel dále uvádí, že členové politické strany HDP jsou v Turecku perzekvováni. Namítá, že žalovaný dostatečně neprověřil, že je pro něj vycestování do vlasti bezpečné. Odkazuje přitom na řadu zdrojů, jimiž dokládá omezování lidských práv Kurdů i členů politické strany HDP. Více než 4000 členů této strany má být v současnosti ve vězení, její představitelé čelí šikanózním trestním obviněním, dále má probíhat řízení s cílem stranu zrušit. Podle stěžovatele je z těchto informací zřejmé, že vycestování stěžovatele do země původu není možné.

[6] Žalovaný ve vyjádření uvádí, že kasační stížnost představuje především výčet problémů, jimž v Turecku Kurdové a členové strany HDP čelí, který je ovšem nadbytečný, protože stěžovatel své obavy z návratu do vlasti nedokázal prokázat. Kasační stížnost je obecná, nemá jasnou souvislosti s věcí stěžovatele a jen opakuje žalobní body. Do napadeného rozsudku směřuje pouze jediný její odstavec. Navíc se kasační stížnost ani náznakem nepokouší vyvrátit závěry správního orgánu a soudu o zjevných rozporech ve výpovědích stěžovatele.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Vzhledem k tomu, že jde o věc, v níž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zabývá podle § 104a s. ř. s., ve znění účinném od 1. 4. 2021, otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou – blíže k tomu viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné

i po novele soudního řádu správního zákonem č. 77/2021 Sb. (srov. usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12, či usnesení z 5. 8. 2021, čj. 10 Azs 196/2021-30, bod 4).

[8] Stěžovatel sám netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti ve smyslu takto vymezených kritérií.

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[10] Žádná část kasační argumentace podle přesvědčení Nejvyššího správního soudu nezakládá přijatelnost kasační stížnosti. Kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. Nejedná se ani o případ zásadního pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Městský soud naopak posoudil případ stěžovatele v souladu s ustálenou judikaturou, od níž Nejvyšší správní soud neshledal důvodu se odchýlit.

[11] Otázkami, jež stěžovatel učinil předmětem své kasační stížnosti, se Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací činnosti zaobíral opakovaně. Stěžovatelovy námitky o postavení kurdské menšiny v Turecku nemohou přijatelnost kasační stížnosti založit. Nejvyšší správní soud dlouhodobě uznává, že Kurdové v Turecku čelí nesnázím, ty ale bez dalšího nedosahují intenzity podle čl. 3 Úmluvy, pro něž by vycestování stěžovatele nebylo možné (§ 179 zákona o pobytu cizinců odst. 1 a 2). Naopak významné bývají typicky až obavy (např. z pronásledování) politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku 2016 (srov. obecně nedávné usnesení ze dne 14. 12. 2022, čj. 2 Azs 48/2022-35, bod 12, a judikaturu tam citovanou, usnesení ze dne 18. 1. 2023, čj. 10 Azs 246/2022-37, bod 6; k problémům politicky aktivních Kurdů např. rozsudek ze dne 27. 10. 2020, čj. 10 Azs 235/2020-35, body 13-14, či ze dne 26. 2. 2020, čj. 10 Azs 278/2019-57, body 36-38). Jedná se sice o rozhodnutí týkající se udělení mezinárodní ochrany, jejich závěry o situaci Kurdů v Turecku však lze vztáhnout i na nyní posuzovaný případ, kdy stěžovatel nezpochybňuje závěr městského soudu, že je pouze řadový člen HDP.

[12] Pouze v jediné větě stěžovatel zmiňuje, že turecká policie měla provést v bydlišti jeho rodiny (po jeho odjezdu) dvě razie. Ohledně těchto razií ovšem stěžovatel konstatuje pouze to, že během nich byli *„napadáni členové rodiny žalobce“*, kdy se měly odehrát a že je provedla turecká policie. Žádné podrobnosti o nich nesděluje, ničím je nedokládá. Tím výše uvedené východisko o jeho řadovém členství v HDP a tedy aplikaci shrnuté judikatury na jeho případ, také nezpochybňuje. To současně nečiní ani odkazem na řadu obecných informací o postavení Kurdů v Turecku, neboť je nevztahuje k vlastním zkušenostem s tureckými státními orgány. Nejvyšší správní soud proto neshledal, že by městský soud v otázce posouzení těchto tvrzení stěžovatele nerespektoval ustálenou judikaturu či se dopustil pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[13] Městský soud se tedy v projednávaném případě nedopustil žádného zásadního pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele;

respektoval judikaturu, od níž se sám Nejvyšší správní soud nehodlá odchýlit. Při přezkoumávání skutkového stavu se nedopustil chyb, které by svojí povahou stály proti samotným základním zásadám přezkumného soudního řízení; stejně tak napadený rozsudek nevykazuje žádné nedostatky, které by bylo v rozporu s právem na spravedlivý proces nechat bez povšimnutí, natož pak nedostatky závažné.

[14] Nejvyšší správní soud na okraj uvádí, že nepovažoval za vhodné přerušit řízení dle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s., přestože byla právní otázka, zda je možné s cizincem, který požádal o mezinárodní ochranu, současně vést správní řízení o vyhoštění usnesením ze dne 10. 2. 2022, čj. 5 Azs 50/2021-26, předložena rozšířenému senátu, neboť tato otázka nebyla předmětem žalobních bodů a ani v kasační stížnosti se stěžovatel k této otázce nevyjadřuje. Je současně nerozhodné, že se touto otázkou zabýval městský soud, který ji nesprávně považoval za rozhodnou pro posouzení žaloby. Ani závěr soudu, že s cizincem, který požádal o mezinárodní ochranu, není možné současně vést správní řízení o vyhoštění, by totiž nebránil přezkumu rozhodnutí žalovaného v rozsahu žalobních bodů.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] S ohledem na vše výše uvedené lze uzavřít, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na námitky obsažené v kasační stížnosti. Městský soud se v napadeném rozsudku od této judikatury neodchýlil a nedopustil se ani pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelů. Nejvyšší správní soud konstatuje, že podaná kasační stížnost tedy svým významem nepřesahuje podstatně vlastní zájmy stěžovatelů, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. bod 53 usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. února 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu